

pheth or Valley of Ben-hinnom, but Valley of Slaughter.

⁷"And I will frustrate^c the plans of Judah and Jerusalem in this place. I will cause them to fall by the sword before their enemies, by the hand of those who seek their lives; and I will give their carcasses as food to the birds of the sky and the beasts of the earth. ⁸And I will make this city an object of horror and hissing;^d everyone who passes by it will be appalled and will hiss over all its wounds. ⁹And I will cause them to eat the flesh of their sons and the flesh of their daughters, and they shall devour one another's flesh—because of the desperate straits to which they will be reduced by their enemies, who seek their life."

¹⁰Then you shall smash the jug in the sight of the men who go with you, ¹¹and say to them: "Thus said the LORD of Hosts: So will I smash this people and this city, as one smashes a potter's vessel, which can never be mended. And they shall bury in Topheth until no room is left for burying. ¹²That is what I will do to this place and its inhabitants—declares the LORD. I will make this city like Topheth: ¹³the houses of Jerusalem and the houses of the kings of Judah shall be unclean, like that place Topheth—all the houses on the roofs of which offerings were made to the whole host of heaven and libations were poured out to other gods."

¹⁴When Jeremiah returned from Topheth, where the LORD had sent him to prophesy, he stood in the court of the House of the LORD and said to all the people: ¹⁵"Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: I am going to bring upon this city and upon all its villages all the disaster which I have decreed against it, for they have stiffened their necks and refused to heed My words."

^c Lit. "empty," Heb. u-baqqothi, a play on baqbuq, "jug" in v. 1.
^d See note at 18.16.

למקום הזה עוד התפת וגיא בן-הנחם כי
אם-גיא ההרגה:

⁷ובקתי את-עצת יהודה וירושלם
במקום הזה והפלתים בחרב לפני
איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את-
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ: ⁸ושמתי את-העיר הזאת לשמה
ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק
על-כל-מביתה: ⁹והאכלתים את-בשר-
בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר-
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו
להם איביהם ומבקשי נפשם:

¹⁰ושברת הבקב לעיני האנשים
ההלכים אותך: ¹¹ואמרת אליהם כה-
אמר יהוה צבאות ככה אשבר את-
העם הזה ואת-העיר הזאת כאשר ישבר
את-כלי היוצר אשר לא-יוכל להרפה*
עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור:
¹²בן-אעשה למקום הזה נאם-יהוה
וליושביו ולתת את-העיר הזאת כתפת:
¹³והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה
במקום התפת הטמאים לכל הבתים
אשר קטרו על-גגתיהם לכל צבא
השמים והסוף נסכים לאלהים
אחרים: פ

¹⁴ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלח
יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית-
יהוה ויאמר אל-כל-העם: ¹⁵כה-
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מבי מביא אל-העיר הזאת ועל-כל-עריה
את כל-הרעה אשר דברתי עליה כי
הקשו את-ערפם לבלתי שמוע את-
דברי:

¹¹ v. ה' במקום א'

20 Pashhur son of Immer, the priest who was chief officer of the House of the LORD, heard Jeremiah prophesy these things. ²Pashhur thereupon had Jeremiah flogged and put in the cell^a at the Upper Benjamin Gate in the House of the LORD. ³The next day, Pashhur released Jeremiah from the cell.

But Jeremiah said to him, "The LORD has named you not Pashhur, but Magor-missabib.^b

⁴For thus said the LORD: I am going to deliver you and all your friends over to terror: they will fall by the sword of their enemies while you look on. I will deliver all Judah into the hands of the king of Babylon; he will exile them to Babylon or put them to the sword. ⁵And I will deliver all the wealth, all the riches, and all the prized possessions of this city, and I will also deliver all the treasures of the kings of Judah into the hands of their enemies: they shall seize them as plunder and carry them off to Babylon. ⁶As for you, Pashhur, and all who live in your house, you shall go into captivity. You shall come to Babylon; there you shall die and there you shall be buried, and so shall all your friends to whom you prophesied falsely."

⁷You enticed me, O LORD, and I was enticed; You overpowered me and You prevailed. I have become a constant laughingstock, Everyone jeers at me.

⁸For every time I speak, I must cry out, Must shout, "Lawlessness and rapine!" For the word of the LORD causes me Constant disgrace and contempt.

⁹I thought, "I will not mention Him, No more will I speak in His name"— But [His word] was like a raging fire in my heart,

Shut up in my bones;

^a Meaning of Heb. uncertain.

^b I.e., "Terror all around"; cf. v. 10.

כ וישמע פשחור בן-אמר הכהן והוא-פקיד נגיד בבית יהוה את-ירמיהו ונבא את-הדברים האלה: ²ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אותו על-המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ³ויהי ממחרת ויצא פשחור את-ירמיהו מן-המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם-מגור מסביב: ⁴כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל-אהבך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת-פל-יהודה אתן ביד מלך-בבל והגלים בבלה והכם בחרב: ⁵ונתתי את-כל-חסן העיר הזאת ואת-כל-אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: ⁶ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהבך אשר-נבאת להם בשקר: ^ס

⁷פתיתני יהוה ואפת

חזקתני ותוכל

הייתי לשחוק כל-היום

כלה לעג לי:

⁸כי-מדי אדבר אזעק

חמס ושד אקרא

כיהיה דבר-יהוה לי

לחרפה ולקלס כל-היום:

⁹ואמרתי לא-אזכרנו

ולא-אדבר עוד בשמו

והיה בלבי כאש בערת

עצר בעצמתי

pheth or Vall
Slaughter.

⁷"And I will
Jerusalem in t
by the sword l
of those who s
carcasses as fo
beasts of the
an object of h
passes by it w
all its wounds
flesh of their s
ters, and they
because of th
will be reduc
their life."

¹⁰Then you
of the men wh
"Thus said th
this people an
ter's vessel, w
they shall bur
for burying. ¹²
and its inhab
make this city
rusalem and
shall be uncle
the houses on
made to the w
were poured

¹⁴When Jer
where the Lo
stood in the c
said to all the
Hosts, the Go
upon this cit
disaster which
have stiffenec
My words."

^c Lit. "empty,"

^d See note at

17 אֲשֶׁר לֹא־מוֹתַנִי מִן־
וְתַהֲיִי־לִי אִמִּי קִבְרִי
וְרַחֲמָה* הָרַת עוֹלָם:
18 לָמָּה זֶה מִרְחָם יָצָא
לִרְאוֹת עֲמַל וַיִּגּוֹן
וַיִּכְלוּ בְּבִשָּׁת יָמַי: פ

כא

הַדְּבַר אֲשֶׁר־
מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלַּח אֵלָיו
אֶת־פִּשְׁחוֹר בֶּן־מִלְכִּיָּהוּ
מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר: 2
אֶת־יְהוָה כִּי נְבוּכַדְרֶזַר
נִלְחַם עָלֵינוּ אוֹלִי יַעֲשׂ
כָּכֹל־נַפְלֵאֲתָיו וַיַּעֲלֶה מִן־
3 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֵלָיו
אֶל־צִדְקִיָּהוּ: 4 כֹּה־אָמַר
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִסֵּב אֶת־
אֲשֶׁר בִּידְכֶם אֲשֶׁר אָמַר
אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־הֵן
עָלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה
אֶל־תּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת:
אֲתֶכֶם בֵּיד נְטוּיָה וּבִזָּר
וּבַחֲמָה וּבִקְצָף גָּדוֹל:
וַיֹּשְׁבִי הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־
הַבְּהֵמָה בְּדָבַר גָּדוֹל יָמַ
נָאִם־יְהוָה אֲתָן אֶת־צִדְקֶ
וְאֶת־עַבְדּוֹ וְאֶת־הָעָם
בָּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדְּבַר
הָרָע בֵּיד נְבוּכַדְרֶזַר
אִיְבֵיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְ
חָרֵב לֹא־יָחוּס עָלֵיהֶם
יִרְחָם:

8 וְאֶל־הָעָם הָזֶה תֹּאמַר
הִנְנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם אֶת־דְּו
דֶּרֶךְ הַמּוֹת: 9 הִישֵׁב בְּעַ

I could not hold it in, I was helpless.

¹⁰I heard the whispers of the crowd—

Terror all around:

"Inform! Let us inform against him!"

All my [supposed] friends

Are waiting for me to stumble:

"Perhaps he can be entrapped,

And we can prevail against him

And take our vengeance on him."

¹¹But the LORD is with me like a mighty war-
rior;

Therefore my persecutors shall stumble;

They shall not prevail and shall not succeed.

They shall be utterly shamed

With a humiliation for all time,

Which shall not be forgotten.

¹²O LORD of Hosts, You who test the right-
eous,

Who examine the heart and the mind,

Let me see Your retribution upon them,

For I lay my case before You.

¹³Sing unto the LORD,

Praise the LORD,

For He has rescued the needy

From the hands of evildoers!

¹⁴Accursed be the day

That I was born!

Let not the day be blessed

When my mother bore me!

¹⁵Accursed be the man

Who brought my father the news

And said, "A boy

Is born to you,"

And gave him such joy!

¹⁶Let that man^c become like the cities

Which the LORD overthrew without relent-
ing!

Let him hear shrieks in the morning

And battle shouts at noontide—

וְנִלְאִיתִי כָלֵכֶל וְלֹא אוֹכֵל:

10 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים

מִגּוֹר מִסָּבִיב

הַגִּידוּ וְנִגִּידְנוּ

כֹּל אֲנוּשׁ שְׁלוּמִי

שְׁמִרִי צִלְעִי

אוֹלִי יִפְתָּה

וְנוֹכְלָה לוֹ

וְנִקְחָה נִקְמַתְנוּ מִמֶּנּוּ:

11 וַיְהִיָּה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ

עַל־כֵּן רָדַפְנִי וַיִּכְשֹׁלוּ

וְלֹא יִכְלוּ

בָּשׂוּ מְאֹד כִּי־לֹא הִשְׁכִּילוּ

כְּלִמַּת עוֹלָם

לֹא תִשְׁכַּח:

12 וַיְהִיָּה צְבָאוֹת בַּחֵן צִדִּיק

רֹאֶה כְלִיּוֹת וְלֹב

אֶרְאֶה נִקְמַתְךָ מֵהֶם

כִּי אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת־רִיבִי: 8

13 שִׁירוּ לַיהוָה

הִלְלוּ אֶת־יְהוָה

כִּי הִצִּיל אֶת־נַפְשׁ אֲבִיוֹן

מִיַּד מְרַעִים: 8

14 אָרוּר הַיּוֹם

אֲשֶׁר יָלַדְתִּי בּוֹ

יוֹם אֲשֶׁר־יָלַדְתָּנִי אִמִּי

אֶל־יְהִי בְרוּךְ:

15 אָרוּר הָאִישׁ

אֲשֶׁר בָּשַׂר אֶת־אָבִי

לֵאמֹר יָלַדְלָךְ

בֶּן זָכָר

שִׂמְחָה שִׂמְחָהוּ:

16 וְהָיָה הָאִישׁ הַזֶּה הוּא כְּעָרִים

אֲשֶׁר־הִפָּהּ יְהוָה וְלֹא נָחָם

וְשָׁמַע זַעקָה בַּבֶּקֶר

וּתְרוּעָה בַּעֲת צַהֲרָיִם:

17Because he did not kill me before birth
So that my mother might be my grave,
And her womb big [with me] for all time.
18Why did I ever issue from the womb,
To see misery and woe,
To spend all my days in shame!

21 The word which came to Jeremiah from the LORD, when King Zedekiah sent to him Pashhur son of Malchiah and the priest Zephaniah, son of Maaseiah, to say, ²“Please inquire of the LORD on our behalf, for King Nebuchadrezzar of Babylon is attacking us. Perhaps the LORD will act for our sake in accordance with all His wonders, so that [Nebuchadrezzar] will withdraw from us.”

³Jeremiah answered them, “Thus shall you say to Zedekiah: ⁴Thus said the LORD, the God of Israel: I am going to turn around the weapons in your hands with which you are battling outside the wall against those who are besieging you—the king of Babylon and the Chaldeans—and I will take them into the midst of this city; ⁵and I Myself will battle against you with an outstretched mighty arm, with anger and rage and great wrath. ⁶I will strike the inhabitants of this city, man and beast: they shall die by a terrible pestilence. ⁷And then—declares the LORD—I will deliver King Zedekiah of Judah and his courtiers and the people—those in this city who survive the pestilence, the sword, and the famine—into the hands of King Nebuchadrezzar of Babylon, into the hands of their enemies, into the hands of those who seek their lives. He will put them to the sword without pity, without compassion, without mercy.

⁸“And to this people you shall say: Thus said the LORD: I set before you the way of life and the way of death. ⁹Whoever remains in this city

17 אֲשֶׁר לֹא־מִתְּנִי מִרְחֹם
וְתִהְיֶה לִי אִמִּי קִבְרִי
וְרִחְמָהּ * הָרַת עוֹלָם:
18 לָמָּה זֶה מִרְחֹם יֵצְאָתִי
לִרְאוֹת עֲמַל וְיָגוֹן
וּיִכְלוּ בְּבֹשֶׁת יָמֵי: פ

כא הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלַּח אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶת־פָּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צִפְנְיָה בֶּן־
מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר: ² דְּרֹשׁ־נָא בְעֲדָנוּ
אֶת־יְהוָה כִּי נִבּוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
נֹלְחִם עָלֵינוּ אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ
כְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעַלֶּה מֵעָלֵינוּ: ס
³ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּ
אֶל־צִדְקִיָּהוּ: ⁴ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַנִּגְנִי מִסֵּב אֶת־כְּלֵי הַמִּלְחָמָה
אֲשֶׁר בְּיָדְכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחִמִים בָּם
אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים
עָלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה וְאֶסְפַּתִּי אוֹתָם
אֶל־תּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת: ⁵ וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי
אִתְּכֶם בְּיָד נְטוּיָה וּבְזִרְעַ חֲזָקָה וּבְאַף
וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל: ⁶ וְהִכֵּיתִי אֶת־
יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־
הַבְּהֵמָה בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמָתוּ: ⁷ וְאַחֲרֵי־כֵן
נֹאֵם יְהוָה אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְאֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנְּשִׂאִים
בְּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדְּבָר מִן־הַחֶרֶב וּמִן־
הָרָעָב בְּיַד נִבּוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד
אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהָכֶם לִפְנֵי־
חֶרֶב לֹא־יִחְיוּ עֲלֵיהֶם וְלֹא יִחְמַל וְלֹא יִרְחֹם:

⁸ וְאֶל־הָעָם הַזֶּה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה
הַנִּגְנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם אֶת־דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־
דֶּרֶךְ הַמָּוֶת: ⁹ הִישָׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמֹת

v. 17. ה' רפה

I could not hold it i
10I heard the whispe
Terror all around:
“Inform! Let us infc
All my [supposed] f
Are waiting for me i
“Perhaps he can be
And we can prevail
And take our venge:
11But the LORD is wi
rior;
Therefore my perse
They shall not preva
They shall be utterly
With a humiliation
Which shall not be
12O LORD of Hosts,
eous,
Who examine the h
Let me see Your ret
For I lay my case be
13Sing unto the LOR
Praise the LORD,
For He has rescued
From the hands of c

14Accursed be the d
That I was born!
Let not the day be t
When my mother b
15Accursed be the n
Who brought my fa
And said, “A boy
Is born to you,”
And gave him such
16Let that man^c bec
Which the LORD ov
ing!
Let him hear shriek
And battle shouts a

c Emendation yields “day.”